

Vec C-793/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

29. október 2019

Vnútroštátny súd:

Bundesverwaltungsgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

25. september 2019

Žalobkyňa a odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

SpaceNet AG

Žalovaná a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Bundesrepublik Deutschland

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Žaloba o určenie, že SpaceNet nie je povinná uchovávať prevádzkové telekomunikačné dáta svojich zákazníkov, ktorým sprostredkúva internetové pripojenie.

Predmet a právny základ návrhu

Výklad práva Únie, najmä článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 a tiež rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i., článok 267 ZFEÚ.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 15 smernice 2002/58/ES s ohľadom na články 7, 8 a 11, ako aj článok 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie na jednej strane a článok 6 Charty základných práv Európskej únie a tiež článok 4 Zmluvy o Európskej únii na druhej strane vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá prevádzkovateľom verejne dostupných elektronických komunikačných služieb ukladá povinnosť, aby preventívne uchovávali prevádzkové a lokalizačné dáta konečných užívateľov týchto služieb, ak

- si táto povinnosť nevyžaduje osobitný dôvod čo sa týka miestneho, časového alebo územného hľadiska,
- sa povinnosť uchovávania v rámci poskytovania verejne dostupných telefonických služieb, vrátane prenosu krátkych správ (SMS), multimediálnych správ (MMS) alebo iných podobných správ, ako aj neprijatých alebo neúspešných hovorov, vzťahuje na tieto dáta:
 - telefónne číslo alebo iný identifikačný znak volajúceho a volaného čísla, a v prípade presmerovania alebo prepojenia hovoru, akékoľvek ďalšie zúčastnené číslo,
 - dátum a čas začatia a skončenia spojenia resp. v prípade prenosu krátkych správ (SMS), multimediálnych správ (MMS) alebo iných podobných správ, okamihy odoslania a prijatia správy s uvedením príslušného časového pásma,
 - informácie o využívanej službe, ak v rámci telefonickej služby možno využívať rôzne druhy služieb,
 - v prípade mobilných telefonických služieb tiež

- medzinárodný identifikačný znak účastníkov mobilného hovoru v prípade volajúceho a volaného čísla,
- medzinárodný identifikačný znak volajúceho a volaného koncového zariadenia,
- dátum a čas prvej aktivácie služby s uvedením príslušného časového pásma v prípade predplatených služieb,
- označenie rádiových buniek, ktoré sa v prípade volajúceho a volaného čísla použili na začiatku spojenia,
- v prípade internetových telefonických služieb aj IP adresy volajúceho a volaného čísla a pridelené užívateľské mená,
- sa povinnosť uchovávaní v prípade poskytovania verejne dostupných služieb internetového pripojenia vzťahuje na tieto dáta:
 - IP adresu pridelenú účastníkovi internetového spojenia,
 - jednoznačnú identifikáciu čísla, prostredníctvom ktorého sa zabezpečuje internetové spojenie, ako aj pridelené užívateľské meno,
 - dátum a čas začiatku a ukončenia internetového spojenia s použitím pridenej IP adresy a uvedením príslušného časového pásma,
 - v prípade mobilného spojenia, označenie rádiovej bunky, ktorá sa použila na začiatku internetového pripojenia,
- nemožno uchovávať nižšie uvedené dáta:
 - obsah komunikácie,
 - dáta o načítaných internetových stránkach,
 - dáta o službách elektronickej pošty,
 - dáta týkajúce sa pripojení k alebo z určitých čísel osôb, orgánov alebo organizácií pôsobiacich v sociálnej alebo cirkevnej oblasti,
- je doba preventívneho uchovávaní v prípade lokalizačných dát, t.j. pokiaľ ide o označenie použitej rádiovej bunky, štyri týždne a v prípade ostatných dát, desať týždňov,
- je zaručená účinná ochrana preventívne uchovávaných dát pred nebezpečenstvom ich zneužitia a pred akýmkoľvek nedovoleným prístupom,
- preventívne uchovávané dáta možno použiť len na účely stíhania závažných trestných činov a odvrátenia konkrétnej hrozby pre zdravie, život alebo

slobodu osoby alebo pre existenciu Spolku resp. Spolkovej krajiny, okrem IP-adresy pridelenej účastníkovi internetového spojenia, ktorú možno použiť v rámci informácií o referenčných dátach, ak ide o stíhanie akýchkoľvek trestných činov, odvracanie nebezpečenstva pre verejnú bezpečnosť a zdravie, ako aj v súvislosti s plnením úloh spravodajských služieb?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), články 6, 7, 8, 11, 52

Zmluva o Európskej únii (ZEÚ), články 4, 6

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách 2002/58/EG) v znení zmenenom smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009 (ďalej len „smernica 2002/58“), články 5, 6, 8, 9, najmä článok 15, odôvodnenie 11.

Relevantné ustanovenie vnútroštátneho práva

Telekommunikationsgesetz (telekomunikačný zákon, ďalej len „TKG“), § 113a ods. 1 prvá veta („Povinné osoby“), § 113b („Povinnosti týkajúce sa uchovávanía prevádzkových dát“), § 113c („Používanie dát“), § 113d („Zaručenie bezpečnosti dát“), § 113e („Vyhotovenie protokolu“ [povinnou osobou o sprístupnení uchovávaných dát]), § 113f („Zoznam požiadaviek“ [kladených na technické a iné opatrenia]), § 99 ods. 2 („Dôkaz o individuálnom pripojení“, predložený orgánmi vyňatým z povinnosti identifikácie v prípade dôkazov o individuálnom pripojení)

Strafprozessordnung (Trestný poriadok, ďalej len „StPO“), § 100g ods. 2 („Získavanie prevádzkových dát“ podľa § 113b TKG)

Relevantná judikatúra Súdneho dvora

Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 21. decembra 2016, Tele2 Sverige a Watson a. i., C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970 (ďalej len „rozsudok Tele2 Sverige a Watson a. i.“)

Rozsudok z 8. apríla 2014, Digital Rights Ireland a Seitlinger a. i., C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238 (ďalej len „rozsudok Digital Rights Ireland a. i.“)

Stanovisko 1/15 z 26. júla 2017, EU:C:2017:592

Okrem toho: rozsudky z 29. júla 2019, Funke Medien (C-469/17, EU:C:2019:623), z 9. marca 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), z 3. mája

2005, Berlusconi a. i. (C-387/02, C-391/02 a C-403/02, EU:C:2005:270), z 22. júna 2010, Melki a Abdeli (C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363), z 18. septembra 2014, Vueling Airlines (C-487/12, EU:C: 2014:2232).

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Žalobkyňa, SpaceNetAG (ďalej len „žalobkyňa“ alebo „SpaceNet“), poskytuje verejne dostupné služby internetového pripojenia. Bráni sa proti povinnosti uchovávať telekomunikačné prevádzkové dáta svojich zákazníkov, ktorá jej bola s účinnosťou od 1. júla 2017 uložená na základe § 113a ods. 1 v spojení s § 113b telekomunikačného zákona (ďalej len „TKG“) v znení zákona z 10. decembra 2015.
- 2 V rámci prvostupňového konania Verwaltungsgericht (Správny súd, Nemecko) rozhodol, že SpaceNet nie je povinná uchovávať telekomunikačné prevádzkové dáta svojich zákazníkov, ktorým sprostredkúva internetové pripojenie, uvedené v § 113b ods. 3 TKG. Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko, ďalej len „žalovaná“), podala proti rozsudku Verwaltungsgericht (Správny súd) opravný prostriedok „Revision“, ktorý bol namierený priamo proti prvostupňovému rozhodnutiu.
- 3 Opravnému prostriedku „Revision“ sa vyhovie len v tom prípade, ak povinnosť preventívne uchovávať telekomunikačné prevádzkové dáta, ktorá poskytovateľom verejne dostupných telekomunikačných služieb (ďalej len „poskytovatelia telekomunikačných služieb“) vyplýva z vyššie uvedených ustanovení TKG, neodporuje právu Únie.
- 4 Takáto povinnosť poskytovateľov telekomunikačných služieb uchovávať určité prevádzkové dáta počas určitého obdobia bola nanovo upravená na základe Gesetz zur Einführung einer Speicherpflicht und einer Höchstspeicherfrist für Verkehrsdaten vom 10. Dezember 2015 (zákon, ktorým sa zavádza povinnosť uchovávať dáta a stanovuje maximálna doba uchovávania prevádzkových dát z 10. decembra 2015, ďalej len „zákon z 10. decembra 2015“).
- 5 Nová právna úprava bola potrebná, pretože rozsudkom Bundesverfassungsgericht (Spolkový ústavný súd, Nemecko) z roku 2010 boli predchádzajúce ustanovenia, ktoré upravovali povinnosť preventívneho uchovávania dát, pre rozpor s základným právom vyhlásené za neplatné a smernica 2006/24, ktorej ustanovenia boli prebraté prostredníctvom týchto skorších právnych predpisov, bola v roku 2014 rozsudkom Digital Rights Ireland a. i. zrušená. Zákonom z 10. decembra 2015 sa majú vyplniť medzery trestného stíhania a odvracania hrozieb a zároveň sa majú takýmto spôsobom zohľadniť požiadavky ústavnoprávnych predpisov a ustanovení práva Únie vyplývajúce z vyššie uvedených rozhodnutí.
- 6 Odpoveď na otázku, či povinnosť uchovávania vyplývajúca z § 113a ods. 1 v spojení s § 113b TKG odporuje právu Únie, si vyžaduje výklad smernice

2002/58 Súdny dvorom, a to najmä pokiaľ ide o objasnenie, akým spôsobom sa má chápať rozsudok Tele2 Sverige und Watson a. i.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 7 Povinnosť uchovávanía telekomunikačných prevádzkových dát upravená v § 113a ods. 1 prvej vete v spojení s § 113b TKG obmedzuje práva vyplývajúce z článku 5 ods. 1, článku 6 ods. 1 a článku 9 ods. 1 smernice 2002/58.
- 8 Predstavuje zásah do dôvernej povahy elektronickej komunikácie chránenej článkom 5 ods. 1 prvou vetou smernice a odporuje zásade, v zmysle ktorej sa v zásade každému okrem užívateľa zakazuje, aby bez súhlasu príslušných užívateľov uchovával príslušné prevádzkové dáta o elektronickej komunikácii.
- 9 Okrem toho nespĺňa požiadavku upravenú v článku 6 smernice, v zmysle ktorej sa prevádzkové dáta môžu spracúvať a uchovávať na účely fakturácie za služby, ich marketing a poskytovanie služieb s pridanou hodnotou len v potrebnom rozsahu, a počas trvania potrebného na tento účel.
- 10 V prípade, ak sa môžu iné lokalizačné dáta v súvislosti s užívateľmi alebo účastníkmi verejnej komunikačnej siete alebo verejne dostupných elektronickej komunikačných sietí spracúvať ako prevádzkové dáta, článok 9 ods. 1 prvá veta smernice 2002/58 stanovuje, že tieto dáta sa môžu spracovávať len vtedy, ak sú anonymné alebo len so súhlasom užívateľov alebo účastníkov v rozsahu a v trvaní nevyhnutnom na poskytovanie služby s pridanou hodnotou. Zákonná právna úprava sa odchyľuje aj od tejto požiadavky v rozsahu, v akom sa podľa § 113b ods. 1 bodu 2 v spojení s ods. 4 TKG majú uchovávať aj lokalizačné dáta uvedené v tomto ustanovení.
- 11 Obmedzenie práv podľa článku 5 ods. 1, článku 6 ods. 1 a článku 9 ods. 1 smernice 2002/58/ES je odôvodnené len vtedy, ak právnu úpravu § 113a ods. 1 prvej vety v spojení s § 113b TKG možno založiť na článku 15 ods. 1 smernice 2002/58.
- 12 Podľa tohto ustanovenia môžu členské štáty prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu práv a povinností uvedených v článku 5, článku 6, článku 8 ods. 1, 2, 3 a 4 a článku 9 tejto smernice, ak takéto obmedzenie predstavuje nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosti štátu), obrany, verejnej bezpečnosti a na zabránenie, vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené používanie elektronickej komunikačného systému. Na tento účel môžu členské štáty, medzi iným, prijať legislatívne opatrenia umožňujúce zadržanie dát na limitované obdobie, oprávnené z dôvodov stanovených v tomto odseku. Všetky opatrenia uvedené v tomto odseku musia byť v súlade so všeobecnými princípmi práva Spoločenstva vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 1 a 2 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ).

- 13 V zmysle úvah Súdneho dvora v rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i., najmä v bodoch 82 a nasl. a 108 a nasl. tohto rozsudku, je z hľadiska prípustnosti vnútroštátnej právnej úpravy preventívneho uchovávaní dát podľa článku 15 ods.1 smernice 2002/58 potrebné, aby pre takéto uchovávanie existoval dostatočný dôvod. To znamená, že sa takéto právna úprava bude týkať výlučne tých osôb, v prípade ktorých existuje podozrenie zo závažnej trestnej činnosti, že bude obmedzená len na územie, obdobie a komunikačné prostriedky, ktoré sú relevantné z hľadiska takéhoto dôvodu a že sa bude týkať len dát, ktoré sú nevyhnutne potrebné pre objasnenie uvedených trestných činov.
- 14 Názor žalovanej, v zmysle ktorého sa má už samotné používanie služieb internetového pripojenia alebo telekomunikačných služieb považovať za dostatočný dôvod pre uchovávanie, teda zjavne nezodpovedá vyššie uvedeným predpokladom. Všeobecnú domnienku o rozpore s právom Únie, ktorá okrem iného vyplýva z rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i., a v zmysle ktorej právu Únie v zásade odporuje akékoľvek preventívne uchovávanie dát bez konkrétneho dôvodu, nevyvracia ani odkaz žalovanej na stanovisko Súdneho dvora z 26. júla 2017 k dohode medzi Kanadou a Európskou úniou o prenose údajov z osobného záznamu o cestujúcim v leteckej doprave. Súdny dvor síce v rámci posudzovania nevyhnutnosti zásahov do základného práva na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov zdôraznil, že prenos údajov PNR do Kanady sa uskutoční nezávisle od akejkoľvek objektívnej skutočnosti, na základe ktorej by sa bolo možné domnievať, že cestujúci môžu predstavovať riziko pre verejnú bezpečnosť v Kanade. V tomto ohľade však nejde o preventívne uchovávanie dát bez konkrétneho dôvodu, pretože uchovávanie a prenos sa uskutočňujú v súvislosti s hraničnou kontrolou, ktorej podliehajú všetci cestujúci v leteckej doprave, ktorí chcú vstúpiť na územie Kanady alebo túto krajinu opustiť v zmysle platných kanadských právnych predpisov. V okamihu, keď cestujúci v leteckej doprave opustia túto krajinu, zaniká dôvod uchovávaní. Ďalšie uchovávanie si preto od tohto momentu (ako nový dôvod) vyžaduje, aby existovali objektívne skutočnosti, na základe ktorých by sa bolo možné domnievať, že dotknutí cestujúci v leteckej doprave by mohli predstavovať nebezpečenstvo z hľadiska boja proti terorizmu a závažnej nadnárodnej trestnej činnosti.
- 15 Ak sa má judikatúra Súdneho dvora chápať v tom zmysle, že preventívne uchovávanie dát bez konkrétneho dôvodu nemôže byť v žiadnom prípade v súlade s právom Únie, musí sa opravný prostriedok „Revision“, ktorý žalovaná podala proti napadnutému rozsudku Verwaltungsgericht (Správny súd), zamietnuť. Rovnako, ako švédske a anglické právne úpravy v oblasti preventívneho uchovávaní dát, ktoré boli predmetom rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i., totiž ani z § 113a ods. 1 prvá veta v spojení s § 113b TKG nevyplýva požiadavka, aby nad rámec samotného využívania služieb internetového pripojenia alebo telekomunikačných služieb, existoval konkrétny dôvod pre uchovávanie resp. súvis medzi uchovávanými dátami a trestným činom resp. ohrozením verejnej bezpečnosti. Naopak, ide skôr o právnu úpravu, ktorá predpokladá neodôvodnené, priestorovo a osobne, časovo a územne neobmedzené uchovávanie veľkej časti všetkých relevantných telekomunikačných prevádzkových dát.

- 16 Vnútroštátny súd však bez ohľadu na konštatovania uvádzané v rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i. nepovažuje za vylúčené, aby sa povinnosť preventívneho uchovávania telekomunikačných prevádzkových dát bez konkrétneho dôvodu upravená v § 113a ods. 1 prvej vete v spojení s § 113b TKG mohla založiť na článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, a to z nižšie uvedených dôvodov:
- 17 Po prvé, právna úprava sporných ustanovení TKG nepredpokladá uchovávanie všetkých telekomunikačných prevádzkových dát všetkých účastníkov a registrovaných používateľov v súvislosti so všetkými elektronickými komunikačnými prostriedkami. Z povinnosti uchovávanania nie je vyňatý len obsah komunikácie, ale uchovávať nemožno ani dáta o načítaných internetových stránkach, dáta o emailových službách a ani dáta, ktoré sa týkajú prepojenia alebo určitých foriem účasti na sociálnej alebo cirkevnej činnosti (pozri § 113b ods. 5 a 6 TKG). V prípade, ak sa niektoré komunikačné prostriedky alebo kategórie dát vyjmú z povinnosti uchovávanania, nevytlúči sa tak síce riziko vytvorenia podrobného profilu dotknutých osôb, ale aspoň sa v podstatnej miere zníži.
- 18 Ešte dôležitejší rozdiel medzi spornými ustanoveniami TKG v tejto veci a predchádzajúcou právnou úpravou smernice 2006/24 resp. švédskych a britských právnych úprav, ktoré z nej vychádzali a boli predmetom rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i. vidí vnútroštátny súd, po druhé, v tom, že doba uchovávanania od šiestich mesiacov do dvoch rokov (pozri článok 6 smernice 2006/24) je podľa § 113b ods. 1 TKG podstatne kratšia, a to v rozsahu štyroch resp. desiatich týždňov.
- 19 Riziko vytvorenia podrobného profilu dotknutých osôb sa musí považovať za o to menšie, o čo kratšie sú obdobia, počas ktorých sa prevádzkové dáta uchovávajú. Čím kratšia je doba uchovávanania, o to menej úplný bude osobnostný profil a o to viac sa zníži intenzita zásahu do základných práv.
- 20 Po tretie, sporné ustanovenia TKG v tejto veci podliehajú prísny obmedzeniam z hľadiska ochrany uchovávaných dát a prístupu k nim. Na jednej strane sa prostredníctvom ustanovení § 113d a nasl. TKG zaručuje účinná ochrana preventívne uchovávaných dát pred rizikom zneužitia a neoprávneným sprístupnením. Na druhej strane sa preventívne uchovávané dáta podľa § 113c ods. 1 TKG môžu použiť výlučne na účely boja so závažnou trestnou činnosťou a na odvrátenie konkrétnej hrozby pre zdravie, život alebo slobodu osoby, pre existenciu Spolku alebo niektorej Spolkovej krajiny.
- 21 Získavanie prevádzkových dát na účely trestného stíhania podľa § 100g ods. 2 StPO predpokladá existenciu podozrenia zo spáchania obzvlášť závažných trestných činov stanovených zákonom, že skutok má aj v konkrétnom prípade závažnú povahu, že sa zistenie skutkového stavu alebo vypátranie miesta pobytu obvineného inak neprimerane sťažuje alebo znemožní a že získavanie dát je primerané k významu veci. Získavanie alebo používanie prevádzkových dát v prípade osôb povinných zachovávať profesijné tajomstvo uvedených v § 53 ods. 1 prvej vete bodoch 1 až 5 StPO, ku ktorým patria napríklad advokáti, lekári

alebo novinári, je v zmysle § 100g ods. 4 StPO zakázané. Okrem toho upravuje § 101a ods. 1 StPO sudcovskú výhradu pokiaľ ide o získavanie prevádzkových dát podľa § 100g StPO.

- 22 Takéto obmedzenia prístupu sa síce neuplatnia v prípade IP-adresy pridelené účastníkovi na účely využívania internetu. Takúto adresu možno totiž podľa § 113c ods. 1 bodu 3 TKG použiť aj v rámci informácie o referenčných dátach na účely trestného stíhania akýchkoľvek trestných činov, odvrátenia hrozby pre verejnú bezpečnosť a poriadok a tiež všeobecne v súvislosti s plnením úloh spravodajských služieb. Treba však predpokladať, že informácia o majiteľovi pripojenia, ktorý sa na internet prihlásil s pomocou už známej IP- adresy, neumožňuje vytvorenie osobnostného profilu, ani profilu o pohybe osoby.
- 23 Aj keby sa súd priklonil k tvrdeniam SpaceNet a vychádzal by z predpokladu, že sa stále častejšie využívajú technické postupy, v rámci ktorých už na základe IP-adresy nemožno jednoznačne identifikovať konkrétne telekomunikačné pripojenie, ale len väčšiu skupinu pripojení a z informácie o referenčných dátach sa preto stalo opatrenie s veľkým dosahom, je intenzita zásahu vyplývajúca z takejto informácie o referenčných dátach aj naďalej omnoho menšia, ako intenzita zásahu v prípade vyžiadania si a použitia telekomunikačných prevádzkových dát.
- 24 Po štvrté, predpoklad, že povinnosť preventívneho uchovávanía telekomunikačných prevádzkových dát bez konkrétneho dôvodu upravená v § 113a ods. 1 prvej vete v spojení s § 113b TKG môže vychádzať z článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, podporuje aj tá skutočnosť, že vnútroštátny zákonodarcia si takýmto spôsobom splnil svoju povinnosť konať, ktorá členským štátom vzniká v súvislosti s právom na bezpečnosť zaručeným článkom 6 Charty. V rozsudku Digital Rights Ireland a. i. sa Súdny dvor výslovne odvolal na článok 6 Charty a v tejto súvislosti uviedol, že boj proti medzinárodnému terorizmu predstavuje z hľadiska zachovania mieru a medzinárodnej bezpečnosti cieľ všeobecného záujmu Únie a že to isté platí aj pokiaľ ide o boj proti závažnej trestnej činnosti z hľadiska zabezpečenia verejnej bezpečnosti.
- 25 Vnútroštátny súd má v tejto súvislosti pochybnosti, či sa má doterajšia judikatúra Súdneho dvora chápať v tom zmysle, že preventívne uchovávanie bez konkrétneho dôvodu nemožno založiť na článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 nie len vtedy, ak má podobu upravenú v smernici 2006/24 resp. formu švédskej a britskej právnej úpravy vychádzajúcich z tejto smernice, ale že takýto postup je vo všeobecnosti vylúčený. Základná myšlienka preventívneho uchovávanía dát totiž nie je v súlade s neobmedzene formulovanou požiadavkou Súdneho dvora, aby sa v prípade uchovávaných dát rozlišovalo podľa osôb, období a zemepisných oblastí.
- 26 Proti domnienke, že uchovávanie prevádzkových dát bez konkrétneho dôvodu odporuje *per se* ustanoveniam Charty, svedčí podľa vnútroštátneho súdu aj potreba zaručenia rovnováhy medzi povinnosťou členských štátov zabezpečiť

bezpečnosť osôb nachádzajúcich sa na jeho území na jednej strane a na zachovaní základných práv zakotvených v článkoch 7 a 8 Charty na druhej strane.

- 27 Vnútroštátny súd preto nedokáže z judikatúry Súdneho dvora jednoznačne vyvodit' záver v tom zmysle, že vnútroštátnym zákonodarcom sa viac nemá umožniť, aby na základe celkového posúdenia všetkých okolností veci zaviedli povinnosť preventívneho uchovávanía dát bez konkrétneho dôvodu, ktorá bude prípadne sprevádzaná prísnyimi pravidlami prístupu, a to s cieľom zohľadniť osobitné riziká vyplývajúce z nových telekomunikačných prostriedkov.
- 28 Po piate poukazuje vnútroštátny súd na to, že v prípade, ak by preventívne uchovávanie dát bez konkrétneho dôvodu nebolo vo všeobecnosti možné založiť na článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 a ak by sa neprihliadalo na konkrétne právne úpravy dotknutých komunikačných prostriedkov, kategórií uchovávaných dát, dôb uchovávanía, podmienok prístupu k uchovávaným dátam a ochrany pred nebezpečenstvom zneužitia, podstatne by sa obmedzil priestor, v rámci ktorého sú vnútroštátni zákonodarcovia oprávnení konať, pokiaľ ide o otázky trestného stíhania a verejnej bezpečnosti, ktoré v zmysle článku 4 ods. 2 tretej vety ZEÚ nepochybne aj naďalej patria do výlučnej právomoci jednotlivých členských štátov.
- 29 Či sa majú úvahy Súdneho dvora v rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i. chápať ako zákaz určený členským štátom založiť právnu úpravu povinnosti preventívneho uchovávanía telekomunikačných prevádzkových dát bez konkrétneho dôvodu na článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, vyvoláva podľa vnútroštátneho súdu po šieste pochybnosti napokon aj s ohľadom na najnovšiu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“).
- 30 ESLP naposledy vo svojom rozsudku z 19. júna 2018 konštatoval, že švédske právne predpisy o hromadnom dohl'ade nad cezhraničným prenosom dát sú v súlade s článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd („EDLP“). Vzhľadom na hrozby, ktorým sú štáty v súčasnosti vystavené, vrátane dosahov celosvetového terorizmu a iných závažných zločinov, ku ktorým patrí obchod s omamnými látkami, ľudmi, sexuálne zneužívanie detí a internetová kriminalita, ako aj vzhľadom na technický pokrok, ktorý teroristom a zločincim uľahčuje vyhnúť sa odhaleniu na internete a nepredvídateľnosť spôsobov prenosu elektronických dát, patrí rozhodnutie o zavedení systému hromadného dohl'adu, ktorý slúži na zistenie doposiaľ neznámych hrozieb pre národnú bezpečnosť, aj naďalej do rámca voľnej úvahy štátu (ESLP, rozsudok z 19. júna 2018 – č. 35252/08 ECLI: CE:ECHR:2018:0619JUD003525208, Centrum för Rättvisa proti Švédsku, bod 112). V rozsahu, v akom ESLP upozorňuje na nepredvídateľnosť spôsobov prenosu elektronických dát, ako aj na technický pokrok, ktorý teroristom a zločincim uľahčuje vyhnúť sa odhaleniu na internete, kladie v porovnaní so Súdnyim dvorom Európskej únie väčší dôraz na osobitnú povahu potenciálneho nebezpečenstva, ktoré sa spája s novými telekomunikačnými prostriedkami.

- 31 Vnútroštátny súd sa odvoláva na odôvodnenie 1 smernice 2002/58 a článok 52 ods. 3 Charty, z ktorých vyplýva, že sa má zabezpečiť súlad medzi právami upravenými v Charte a príslušnými právami upravenými v EDLP bez toho, aby bolo dotknuté nezávislé postavenie práva Únie a Súdneho dvora Európskej únie.
- 32 Vnútroštátny súd napokon odkazuje na ďalšie prebiehajúce prejudiciálne konania týkajúce sa výkladu rozsudku Tele2 Sverige a Watson a. i., teda otázky, či sa má z tohto rozsudku vyvodiť všeobecný zákaz preventívneho uchovávanía dát bez konkrétneho dôvodu, ktorý nemožno prelomiť ani s ohľadom na závažnosť rizík pre verejnú bezpečnosť, s ktorými je potrebné sa vysporiadať a ani v rámci „kompenzácie“ spočívajúcej v prijatí reštriktívnej úpravy prístupu a vysokých nárokov kladených na bezpečnosť.
- 33 Odkazuje sa na návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré predložil Investigatory Powers Tribunal – London (Spojené kráľovstvo) (C-623/17), návrh na začatie prejudiciálneho konania predložený Conseil d'État (Francúzsko) (C-511/18 a C-512/18) a návrh na začatie prejudiciálneho konania predložený Belgickým Ústavným súdom (C-520/18).

PRACOVNÝ DOKUMENT